EXTRA NUMMER

VAN HET

SAMARANGSCH ADVERTENTIE-BLAD.

VRIJDAG 21 JUNIJ 1861.

LANDMAIL BERIGTEN,

loopende tot 8 *Mei* 1861.

De Overland-post, loopende tot den 16den Maart, is den 27sten April in Nederland aangekomen.

POLITIEK OVERZIGT.

Wij hadden in ons vorig nommer nog de gelegenheid onder de laatste berigten, de redevoering van den heer *van Zuylen* op te nemen, waarin hij de beginselen van het ministerie mededeelt. De indruk dien dat staatstuk hier te lande gemaakt heeft, is ver van gunstig. Men ziet er vooral ten aanzien van de koloniale politiek, onder den schijn van vastheid en bepaaldheid, eene grootezwakheid en stelselloosheid in, zoodat eigenlijk niet eene partij voldaan is. De liberalen zijn zeer ontevreden over de smet, dien het ministerie hun aanwrijft, alsof zij de constitutionneele beginselen, welke bij ons gevolgd worden, op Indie willen toepassen, alsof zij het cultuurstelsel onmiddelijk willen afbreken, de markt der koloniale producten dadelijk verplaatsen en het geheele bestuur in Indie in eens omkeeren en naar Europischen vorm op nieuw organiseren. Zij zien daarin slechts een strijd tegen vijanden, die de minister zelf schept, om ze te verslaan; maar die in werkelijkheid niet aanwezig zijn. De conservatieven zouden zich zeer verheugen in het stelsel van behoud, dat de minister predikt, indien er slechts niet naast was geplaatst de begeerte, om aan de sluimerende krachten, die zich naar de vrije industrie uitstrekken een uitweg te geven, en indien de deur niet open werd gelaten, om tegen compensatie de voordeelen van het cultuurstelsel af te staan. Deze zinsneden maken hen ongerust over de opregtheid van het ministerie in het stelsel van behoud, hetwelk het vooropzet.

De beraadslagingen over het koloniaal batig slot waren zeer kort. De liberalen schijnen hun kruid te bewaren tot de discussien over de definitieve begrooting van kolonien. Daarbij is het voorloopig verslag over het batig slot opgemaakt onder het ministerie *Rochussen*, van wien ook de memorie van beantwoording is uitgegaan, zoodat over de punten in dat verslag en die memorie besproken, de discussie met den tegenwoordigen minister vrij dor en onvruchtbaar geweest zoude zijn. Desniettemin zijn een paar punten behandeld. De heeren Blussé en Cool hebben de vrachtverminderingen der Handelmaatschappij aangevallen. De Minister van kolonien heeft die cordaat verdedigd, hetwelk een goeden indruk heeft gemaakt. De heer Elout heeft op zijne scherpe wijze onder zachte vormen, het programma zijdelings aangevallen en over de evangelisatie in Indie gesproken. De heer van Zuylen nam daaruit aanleiding om zich in de discussien te mengen en te verklaren, dat men liberaal in Nederland en behoudend in Indie kan zijn.

De *Minister van Buitenlandsche zaken* heeft al dadelijk eene nederlaag geleden bij de beraadslagingen over het verslag der commissie wegens den brugbouw te Mainz. De conclusie der commissie sterkte om „het verslag te doen drukken en afschrift daarvan aan den minister van buitenlandsche zaken te doen toezenden en den minister om nadere aanwijzing der gronden te vragen, waarom de Nederlandsche gevolmagtigde niet het regt van Nederland heeft doen gelden, om aan de toestemming voor den bouw der brug de voorwaarde te verbinden, van de opheffing der op de scheepvaart zoo zwaar drukkende belemmering, uit de heffing der tollen op den Rhijn voorspruitende."

Niettegenstaande de minister zich tegen die conclusie verzette, werd zij aangenomen met 31 tegen 27 stemmen.

De wet op het briefport, waarbij een uniform post van 5 centen is vastgesteld, is aangenomen.

Bij de beraadslagingen over het verslag der commissie van enquête omtrent den toestand van de Maas en de Zuidwillemsvaart is eene motie van den heer *Thorbecke* aangenomen, luidende:

„De kamer, kennis genomen hebbende van het verslag der „enquête omtrent den toestand van de Maas en van de Zuidwil„lemsvaart, door hare commissie bij missive van 27 Febr. jl. „aangeboden, betuigt hare erkentelijkheid aan de commissie,— „is van oordeel dat het gehouden onderzoek duidelijk doet zien „in welken omvang, ten gevolge van Belgische werken, onregt „en nadeel, die herstel volstrekt vorderen, aan Nederland zijn „toegebragt, *besluit* tot verzending van het verslag aan de mi„nister van binnen- en van buitenlandsche zaken, met verzoek „om onderrigt te worden van de maatregelen, door de regering „genomen om dat herstel te verkrijgen."

In den beginne verzette de *Minister van Buitenlandsche Zaken* zich ook tegen deze conclusie, maar na eenige ophelderingen door den heer *Thorbecke* gegeven, berustte hij er in.

Het voorloopig verslag over de definitieve begrooting van kolonien is opgemaakt en rondgedeeld. In de afdeelingen protesteert men tegen de voorstelling des ministers van buitenlandsche zaken, alsof er leden in de kamer waren, die plotseling omkeering in ons koloniaal stelsel wenschen. Voorts worden aan den minister van kolonien verschillende vragen gedaan, die strekken om zijn stelsel omtrent koloniale zaken te doen uitkomen.

Men is zeer gespannen op de memorie van beantwoording, die spoedig verwacht wordt.

Er is een wetsontwerp op den raad van state ingekomen, dat op liberale beginselen rust.

De commissien voor den watersnood op Java zijn thans met hare inzamelingen bezig. Reeds is te Rotterdam eene som van ruim ƒ 27,000 bijeengebragt. De commissie heeft bekend gemaakt dat zij die gelden zal overmaken aan de commissie op Java, die zich hoofdzakelijk ten doel heeft gesteld tegemoetkoming te verleenen aan die Europeanen en hunne afstammelingen, welke door den watersnood hunne bezittingen verloren hebben. Te 's Hage is gecollecteerd ruim ƒ 25,000 waaronder aanzienlijke giften van de koninklijke familie; bovendien nog van prinses Marianne ƒ 1000. De opbrengst der inschrijvingen te Amsterdam is nog niet bekend.

Voorts is gecollecteerd te Haarlem ruim ƒ 2200, te Leiden ƒ 2482,31, te Delft ƒ 1584,60, te Breda ƒ 1064,29 (waaronder ƒ 180,25 van de cadets der militaire academie) en te Doesborgh ƒ 365.

Op vele andere plaatsen worden collecten voorbereid.

Bij de commissie, onder leiding van Z. H. Bernard, hertog van Saxen-Weimar, is wijders ontvangen van mejufvrouw Marie Baud en den heer J. C. Baud Glz. ƒ 500, zijnde een gedeelte van de opbrengst eener, onder nadere goedkeuring des konings te houden verloting van dames handwerken en andere voorwerpen, onder welke zich bevinden geschenken van H. M. de Koningin, van H. K. H. prinses Hendrik der Nederlanden en van Z. H. Bernard, hertog van Saxen-Weimar. Ook is aan de commissie ter hand gesteld de som van ƒ 1800, zijnde de opbrengst van een militair concert, gegeven te 's Hage door de stafmuziek van het regiment grenadiers en jagers.

Men verneemt ook, dat door het studenten muziek-gezelschap Apollo, te Delft, eerstdaags een concert zal worden gegeven, waartoe onderscheidene musikale talenten van den eersten rang hunne medewerking hebben beloofd.

Op eene vergadering van industrieelen te Carlshaven werd ingeschreven, (behalve eenige andere giften) namens den heer H. P. Gelderman te Oldenzaal ƒ 500, de firma Stork & Co. ƒ 250, de firma van Heek & Co. te Enschede ƒ 250 S. & H. Dijk te Mengelo ƒ 100.

ALGEMEEN OVERZIGT.

Men begint meer en meer hoop te voeden, dat de vrede vooreerst bewaard zal blijven. De *Questinos brulantes* hebben een beter aanzien gekregen. Wel heerscht in Italie nog veel onrust, vooral in het Napelsche, maar graaf Cavour heeft Garibaldi met zich weten te verzoenen en daardoor is de grootste hinderpaal uit den weg geruimd, die den minister president tot dusverre belemmerde. Nu hij van die zijde niets meer te vreezen heeft, zal hij, sterk door het votum van vertrouwen, hem door het parlement geschonken, ongehinderd de staatkunde van het gezond verstand en des vredes kunnen ontwikkelen, die door hem op de tribune met zooveel talent is verdedigd. Het schijnt evenwel als of de regering te Turin de noodzakelijkheid heeft ingezien, om zich zoo veel mogelijk in staat van verdediging te stellen; want zij heeft een ontwerp ingediend, om 100,000 man der ligting 1861 onder de wapens te roepen, alsmede het ontwerp eener leening van 500 millioen. Het hof van Turin zal eerstdaags voor eenigen tijd naar Napels overgebragt worden. Men hoopt dat de tegenwoordigheid des konings aldaar, krachtig zal bijdragen tot onderdrukking der reactionnaire woelingen.

De vraag of en wanneer de Fransche troepen Rome zullen ontruimen, blijft tot dusver onbeslist. Al wat daaromtrent geschreven wordt, berust louter op conjecturen, die geen aandacht verdienen.

In den avond van den 17den April is te Rome graaf Alfred de Limenghe, een Belgisch edelman, die bij de Pauselijke Zouaven gediend en onlangs 30,000 kroonen aan den Paus overgebragt had, als opbrengst van den St. Pieterpenning in België, op de openbare straat door drie onbekende mannen aangevallen en met pistoolschoten vermoord. De overledene stond als een der hevigste vijanden van keizer Napoleon III bekend.

Volgens de *Ost-Deutsche Post*, heeft koning Frans II, ofschoon door den keizer der Franschen herhaaldelijk uitgenoodigd, om zich te Parijs te vestigen, vast besloten in Italië de verdere ontwikkeling der gebeurtenissen af te wachten, en zich evenmin naar Frankrijk als naar Munchen, Weenen of Madrid te begeven. Hij heeft dezer dagen eene villa in de nabijheid van Rome betrokken. Zijn broeder, de graaf van Trani, wordt eerlang te Munchen verwacht, om aldaar met Princes Mathilde, derde dochter van koning Maximiliaan van Beijeren en zuster van de keizerin van Oostenrijk, in het huwelijk te treden.

Tusschen Hongarije en Oostenrijk blijft de gespannen toestand bestaan. In de troonrede echter, waarmede Frans Joseph den 1sten dezer den rijksraad geopend heeft, wordt zoo nadrukkelijk de behoefte aan voortduring des vredes erkend, dat men het beste van die gezindheid hopen mag. En waarlijk— zoo eenig land vrede noodig heeft, dan is het Oostenrijk. Of evenwel eene constitutioneele eenheid in een rijk, uit zoovele nationaliteiten bestaande, mogelijk is—zoo als de keizer schijnt te veronderstellen — is zeer te betwijfelen. En zoolang dit niet het geval is, zoolang er geen volmaakte eensgezindheid tusschen het westelijk en oostelijk gedeelte des keizerrijks tot stand is gebragt, zal Oostenrijks voortbestaan minder zeker zijn dan van menigen staat van den tweeden rang. Hongarije heeft van oudsher eene constitutioneele wetgeving, terwijl het westelijk deel pas den eersten stap op constitutionneel gebied doet. De regten van den rijksraad zijn tot dusver zeer gering en men vraagt dus teregt, hoe de Hongaren er toe gebragt zullen worden zich aan dien rijksraad te onderwerpen. De troonrede is in Hongarije dan ook met onverschilligheid ontvangen.

Uit Polen wordt tegenwoordig weinig zekers vernomen. Wonder is dit niet, als het waar is wat men ons uit Breslau schrijft, namelijk, dat de Russische regering alle brieven en dépêches uit Warschau onderschept. Hetgeen men zoo uit Duitsche als Fransche dagbladen verneemt, komt hoofdzakelijk hierop neder, dat de passive tegenstand te Warschau blijft voortduren en dat de regering ieder, die haar gevaarlijk voorkomt, in hechtenis laat nemen; dat geheel Polen zich in een staat van gisting bevindt, die alleen door geweld kan bedwongen worden en dat de keizerlijke regering, in den beginne zoo toegevend, van lieverlede zooveel troepen in en rondom Warschau geconcentreerd heeft, dat zij in staat is iedere beweging te onderdrukken. Zoo als de zaken thans staan, kan men opstand echter zoo goed als gedempt beschouwen, vooral ook, omdat de Engelsche regering noch de Polen noch de Hongaren schijnt te willen aanmoedigen en ook van Frankrijk geen hulp te wachten is. Intusschen heeft de Russische regering toch goedgevonden door haar officieel orgaan te Warschau, tegen de overdreven berigten, die nopens haar optreden in deze zaak verspreid worden, te protesteren, met de bijvoeging, dat tegenover de volksbeweging in Polen geen enkele maatregel genomen is, die niet te rijmen zou zijn met de billijkheid en regtvaardigheid. Natuurlijk hangt bij de beoordeeling van die kwestie alles af van de vraag, op welk standpunt men zich plaatst. Aan den anderen kant moet de czaar te kennen hebben gegeven, dat de opstand hem niet zal beletten, om al die hervormingen in Polen in te voeren, welke hij dat land had toegedacht.

In Frankrijk zet een gedeelte van het episcopaat den strijd tegen de regering met een nadruk voort, dien de keizer welligt niet zoo verwacht zal hebben. Mogelijk zijn de scherpe demonstratien van die heeren, in verband met den geest die in, de wetgevende vergadering heerscht, wel de voornaamste reden waarom Z. M. het verstandig acht, op den eenmaal door hem betreden weg een poos stil te staan. Men zal daarover oordeelen kunnen, zoodra die vergadering gesloten zal zijn, hetgeen in Junij moet plaats hebben. In het laatst der vorige maand verscheen er bij Dentu te Parijs eene brochure tegen den hertog van Aumale, onder den titel: *Geschiedenis der regering van Louis Philippe*. Daarin wordt het Julij koningschap met het tweede keizerrijk vergeleken en aan het slot gezegd, dat zoo er zonder Lodewijk XV geen kanonschot in Europa gelost kon worden, tegenwoordig zonder den wil van Napoleon III ook geen schot vallen zal. In eene andere brochure erkent de schrijver slechts twee koningen in Frankrijk vóór 1789; Lodewijk XI en Hendrik IV, en de laatste is bij hem nog een parvenu. Hij zegt voorts, dat wanneer de regerinhen van de restauratie en van Louis Philippe geen fusillades bevolen hebben, dit daaraan toe te schrijven is, dat zij niet durfden en misschien dachten, dat hunne bevelen niet ten uitvoer zouden worden gebragt. Napoleon I wordt door dien schrijver vergood. In kracht, zegt hij, verpersoonlijkt hij Attilla, Clovis, Lodewijk XI, Cromwell, Julius II, Gregorius VII, Iwan IV, Peter den Groote, Elisabeth, Robespierre. De schrijver verdiept zich ook in Frankrijks toekomstige staatkunde, want hij wil de inlijving van Belgie in Frankrijk; koning Leopold is, volgens hem, eene voorgeschoven schildwacht van de heilige alliantie tegen Frankrijk. Voorts stelt de schrijver den slag van Waterloo voor als door Frankrijk gewonnen!

In Engeland is de aandacht gevestigd op de discussien over de begrooting; maar hoewel de regering veel oppositie ondervindt, twijfelt men toch niet aan hare overwinning. Het schijnt dat lord Derby niet voornemens is iets tegen het kabinet Palmerston te ondernemen, hetgeen trouwens ook niet veel kans van slagen zou hebben, want de natie is tegenwoordig alles behalve ingenomen met de Oostenrijkschgezinde politiek der Tories.

De aan den landdag in Saksen aangeboden nieuwe kieswet schijnt weder niet te bevallen. In Beijeren wordt slechts om de 6 jaar een rijks-budget bediscussiëerd. Die toestand, thans geheel eenig in de constitutionele staten, vindt tegenstand in de tweede kamer. Een voorstel om de regering te verzoeken, daarin verandering te brengen, is, ondanks den levendigen tegenstand van den minister van finantien, met op een na met algemeene stemmen aangenomen.

Toen de Deensche regering in het jaar 1848 even als thans met Duitschland overhoop lag wegens de geschillen met de hertogdommen, heeft lord Palmerston eene schikking voorgesteld tot verdeeling van Sleeswijk, met dien verstande, dat het deel, hetwelk hoofdzakelijk door de Duitsche nationaliteit bevolkt is, met Holstein vereenigd zou worden, en het andere deel, dat over verreweg het meerendeel door Denen is bewoond tot Denemarken ook zou behooren en daaraan onafscheidelijk verbonden zou worden. Dit plan, dat alstoen schipbreuk leed, is volgens een berigt in de *Morning Post*, thans op nieuw door lord Palmerston te berde gebragt en de onderhandelingen die thans daarover plaats hebben, zouden eenige kans van welslagen opleveren.

Zooals reeds voor geruimen tijd gemeld is, heeft de bey van Tunis eene constitutie aan zijne onderdanen verleend, die op zeer vrijzinnige leest geschroeid is. Volgens de *Pays* ondervind de bey ten dien aanzien veel tegenkanting van zijne onderdanen, die, zoo als te verwachten was, niet ingenomen zijn met de gelijkheid van regten tusschen de verschillende gezindheden als anderzins, welke in die constitutie gehuldigd wordt. De bey wordt evenwel hierdoor niet ontmoedigd en ondervindt ondersteuning bij de vertegenwoordigers der vreemde mogendheden.

Van het Ionische eiland Zante is berigt ontvangen, dat het den 23sten April aldaar tusschen het Engelsch garnizoen en de bevolking tot een conflict is gekomen, waarbij 12 Engelsche soldaten en 8 personen van de bevolking zijn gewond.

De burgeroorlog in de Vereenigde Staten heeft een aanvang genomen. Het fort Sumter, de citadel van Charleston in Zuid-Carolina, dat tot dusver door een klein detachement van het leger der Vereenigde Staten bezet was, is den 12den April door troepen van de Confederatie aangevallen, en heeft zich, na gedurende veertig uren een vrij hevig bombardement doorgestaan te hebben, onvoorwaardelijk overgegeven. De schepen, die door den president Lincoln waren afgezonden, om aan het fort leeftogt en versterking toe te voeren, hebben aan het gevecht geen deel genomen; zij schijnen te laat te zijn gekomen, maar hebben den afloop van den strijd op korten afstand aangezien.

Te Washington vreesde men, dat de regering der afgescheiden staten voornemens was, eene expeditie tegen de hoofdstad van de Unie te ondernemen, en er werden alzoo alle toebereidselen gemaakt, om een inval te kunnen afweren. De heer Walker, minister van oorlog der Confederatie had, na de inneming van het fort Sumter, in eene toespraak aan de volksmenigte verklaard, dat hij hoopte voor den 1sten Mei Washington in de magt van het Zuidelijk eedgenoodschap te zien. Aan den anderen kant had de president Lincoln aan de afgevaardigden der Conventie van Virginië, die hem ophelderingen omtrent zijn plan vroegen, stellig verklaard, dat hij trachten zou het fort Sumter te hernemen. Te Washington heerschte groote beweging, daar men zich aan het begin zag van eene burgeroor-

log, welks loop en uitkomsten zich door niemand laten voorspellen.

Natuurlijk heeft de inneming van meergenoemd fort, in de Confederatie eene zeer groote vreugde en de levendigste geestdrift verwekt; daarentegen bij de republikeinen in de nog tot de Unie behoorende staten de uiterste verbolgenheid te weeg gebragt. De dagbladen van New-York verklaarden dan ook dadelijk, dat aan eene schikking niet meer te denken valt.

Tijdingen uit Washington, van 15 April houden in, dat bij proclamatie van den president Lincoln, de militie van eenige daarin genoemde staten, 75,000 man sterk, opgeroepen is, om aan de Unie ontweldigde forten en eigendommen te hernemen. Het congres was tegen 4 Julij aanst. bijeengeroepen. Uit Montgomery schrijft men, dat daar toebereidselen worden gemaakt, om de vijandelijkheden aan te vangen. De oorlogsverklaring door de Confederatie werd verwacht. Het leger van het Zuiden zou door Virginië naar het Noorden oprukken.

Volgens berigten van den 18den April uit Washington, is de oproeping der militie door president Lincoln in de staten met geestdrift ontvangen. President Davis in de Confederatie, heeft een proclamatie uitgevaardigd, waarin de afgifte van kaperbrieven wordt toegestaan. Hij zou voorts 150,000 vrijwilligers oproepen, terwijl president Lincoln, naar men dacht, een tweede beroep op de vrijwilligers zou doen.

Virginie heeft de Unie verlaten. Bij eene proclamatie van den president Lincoln zijn al de havens der afvallige staten in staat van blokkade verklaard. Eene leening in het Zuiden is geheel geplaatst. Men verwachtte te Washington een aanval. Kentucky blijft onzijdig.

Het is zeer mogelijk dat de toestand, zoo in N. Amerika als in de Antilles en Z. Amerika, geheel zal veranderen. De inlijving van St. Domingo met Mexico bij Spanje, en van Haïti, Venezuela, Nieuw-Grenada en Ecuador in Frankrijk kan daarvan het gevolg zijn. Reeds is St. Domingo den 28sten Maart aan Spanje overgegaan. Men houdt zich verzekerd, dat deze laatste aangelegenheid weldra ernstig ter sprake zal komen.

LAATSTE BERIGTEN.

Rotterdam, 9 Mei. Wij vernemen met genoegen, dat ook te Arnhem eene collecte zal gehouden worden ten behoeve van de ongelukkigen, die op Midden-Java door de overstroomingen zoo veel geleden hebben. Eenige voormalige thans te Arnhem gevestigde bewoners van Java, zullen zich persoonlijk met die collecte belasten. Wijders is het den heer *H. Nijgh* alhier gelukt den schrijver van den *Max Havelaar* te bewegen een boekje te schrijven, waarvan de opbrengst ten behoeve van gemelde noodlijdenden zal worden overgemaakt. *Multatuli* heeft dat gedaan met zijn eigenaardig talent, dat gunstig genoeg bekend staat om den weetlust op te wekken en aan het boekje een groot debiet te verschaffen *Wijs mij de plaats waar ik gezaaid heb* is de titel van *Multatuli's* nieuwe pennevrucht, die ook te Batavia bij de HH. *Lange & Co.* met hetzelfde doel zal worden uitgegeven. Mogt door dit geschrift een rijke oogst voor de ongelukkigen ingezameld worden, dan zal ongetwijfeld de moeite beloond zijn door schrijver en uitgever hiervoor aangewend.

— Maandag, den 29sten April, heeft te 's Hage eene algemeene vergadering van het Indisch genootschap plaats gehad. Bij die gelegenheid is daar zeer uitvoerig gehandeld over het nut en de wenschelijkheid der vereeniging van dat genootschap met het Koninkl. Instituut voor land- en volkenkunde te Delft. De oorzaken, waarom het Indisch genootschap niet meer invloed naar buiten uitoefent en zich dien ten gevolge niet krachtig ontwikkelt, was, naar het oordeel van velen, gelegen in de weifelende rigting, die zich omtrent de gewigtigste vraagstukken daar tot dusverre heeft doen gelden. Met groote meerderheid is dan ook besloten niet in de vereeniging toe te stemmen, het genootschap als zoodanig afzonderlijk te laten bestaan en te trachten, door een krachtig optreden in liberalen geest, den werkkring en het gewigt van het genootschap uit te breiden.

— Den 25sten dezer zal van Harderwijk vertrekken en op dien dag overgaan aan boord van het schip *Tollens*, gezagvoerder B. Verhagen, liggende te Rotterdam, bestemd naar de O. I. een gewapend detachement strek 25 onder-officieren, korporaals en manschappen, onder bevel van den majoor P. G. A. Anemaet en medegeleide van de 2e. luit. J. Boelsums en H. W. Genger allen van het wapen der inf., keerende voornoemde majoor van verlof naar Java terug. Bedoelde bodem vertrekt naar St. George d'Elmina tot het afhalen aldaar van eenige, voor de militaire dienst in Oost-Indie aangeworven negerrekruten en het overbrengen derzelven naar Batavia. Onder bovengemelde 25 militairen zullen worden begrepen, 2 onderofficieren en 2 korporaals, om tijdelijk te worden gedetacheerd bij het werf-depôt te St. George d'Elmina, ter vervanging van het personeel, hetwelk in het vorige jaar aldaar is gedetacheerd en nu bestemd wordt, om met voornoemden bodem deszelfs bestemming naar O. I. te volgen. Van deze scheepsgelegenheid zal tevens worden gebruik gemaakt, om 6 gewezen militairen van het leger in Oost-Indie van Afrikaanschen oorsprong, die zich thans te Harderwijk bevinden, naar St. George d'Elmina te doen terugkeeren.

BUITENLAND.

De *Wiener Amst Zeytung* deelt mede, dat de keizer aan de weduwe van den min. van fin. von Brück als bewijs van gunst een jaarlijksch pensioen heeft verleend van *f* 3000.

De *Oesterr. Zeitung* bevat een schrijven van den minister van finantien von Plener, waarin gezegd wordt dat de eerlijkheid van den heer von Brück uit al de daden van zijn bestuur gebleken is.

Na al hetgeen in de laatste dagen te Warschau voorgevallen was, is de verontwaardiging der bevolking op nieuw opgewekt geworden door de beloooningen, welke de generaals van de regering hebben ontvangen wegens hun gedrag op 8 April, zijnde de dag waarop de bloedige ontmoeting plaats had, ten gevolge waarvan een aantal burgers gedood en gewond zijn. Bij die belooning der generaals is het niet gebleven. Prins Gortchakoff heeft een dagorder uitgevaardigd, waarbij den generaal Chruleff en zijne troepen uit naam des keizers, dank gezegd wordt voor hunne houding op dien dag. Chruleff was te Warschau reeds voor dien tijd zeer impopulair.

In weerwil van het verbod der autoriteiten, hebben de vrouwen niet opgehouden rouwkleederen te dragen.

Wegens het Russische Paaschfeest zijn de militaire maatregelen van voorzorg strenger geworden. Voor de hoofdkerk zijn kanonnen geplaatst. De instructien worden voortgezet. Voortdurend hebben arrestatien plaats.

De baron Vay, kanselier voor Hongarije, heeft zijn ontslag ingediend, iets hetgeen de Hongaren reeds voor lang begeerden. Deze stap is niet van beteekenis ontbloot, nu hij gedaan is na de troonrede des keizers van Oostenrijk. De daarin vervatte zinsnede ten aanzien van Hongarije, heeft hem dus bewogen zijn ontslag in te dienen; de zinsnede was trouwens zoo goed als eene bedreiging tegen allen, welke zich tegen de eenheid der monarchie verzetten. Te Weenen heeft de vredelievende zinsnede betreffende de buitenlandsche politiek der regering een zeer goeden indruk gemaakt; maar van den anderen kant is die indruk geneutraliseerd geworden door de ongunstige opvatting van bovengenoemde phrase. Het ontslag van baron Vay is door de regering niet aangenomen.

De nadruk, waarmede de Duitsche ministers in Hongarije eindelijk in de belastingkwestie beginnen op te treden, schijnt indruk gemaakt te hebben en zal mogelijk op de discussien in den landdag, die overmorgen beginnen, een heilzamen invloed uitoefenen; daar de afgevaardigden tot de overtuiging moeten gekomen zijn, dat zelfs de hofkanselier niet geneigd is tot eene openbare weigering van belasting mede te werken. Eergisteren namelijk gaf de groote meerderheid in eene conferentie te kennen, dat men de invordering van de achterstallige belastingen niet zou gedoogen. Zoodra de baron Vay dit gehoord had, telegrafeerde hij aan Apponyi, dat hij de leden van den landdag mogt bewegen van besluit te veranderen, daar de landdag in het tegenovergestelde geval onmiddelijk ontbonden zou worden en de baron zelf het besluit tot ontbinding onderteekenen zou. Daarop werd nogmaals eene conferentie belegd en daarna bovengenoemd besluit formeel ingetrokken.

Voorts wordt gemeld dat zich in de laatste dagen meerdere toenadering heeft geopenbaard tusschen Frankrijk en Rusland. De Czaar moet den keizer bij monde van den graaf Kisselew ten dringendste hebben doen uitnoodigen, om toch vooral niets te doen wat zou kunnen beschouwd worden als eene ondersteuning van de zaak der Polen; de Czaar zou de inwilliging van dit verzoek als een bewijs van een persoonlijke vriendschap beschouwen. De keizer moet hierop geantwoord hebben, dat hij den Polen nooit eenige belofte heeft gegeven, die tot grondslag van hunne tegenwoordige handelwijze zou kunnen dienen en dat hij de volksbeweging in Polen zelfs als eene ware ramp beschouwt, daar binnen kort de Oostenrijksche kwestie aan de orde van den dag zal moeten gesteld worden, eene kwestie, wier oplossing de keizer dermate onvermijdelijk noodzakelijk acht, dat hij haar niet langer meent te kunnen verschuiven.

Indien dezelfde berigten geloof verdienen, dan is de keizer van Rusland thans veel meer dan vroeger tegen het wereldlijk gezag des pausen gezind. Dit is het gevolg van de verbittering, die bij hem ontstaan is tegen de geestelijkheid in Polen, die allerwege gemeene zaak met de ontevredenen maakt. Te St. Petersburg zelf heerscht op dit oogenblik eene sombere stemming, ten gevolge van den onwil der boeren, om de bij de emancipatiewet gevorderde heerendiensten te aanvaarden. De grondbezitters zijn daardoor werkelijk in groote verlegenheid, gebragt.

— In de gisteren alhier uit Napels ontvangen berigten van 4 dezer wordt het volgende gemeld:

Er heeft een gerucht geloopen van demonstratien in republikeinschen zin te Palermo. Het is evenwel gebleken dat dit ten eenemale ongegrond was. Den 29sten April waren de Garibaldianen begonnen met ontrustbarende demonstratien, doch ten gevolge der ijverige bemoeijingen van het Committé ter bevordering der eenheid van Italie, waren de gemoederen weldra geheel bevredigd.

De in de provincie Basilicata rondzwervende benden worden nog steeds door de militairen vervolgd. Een aantal insurgenten, die aldaar de wapens hadden opgevat, zijn reeds gefusilleerd, terwijl een hooggeplaatst geestelijke benevens drie voorname grondeigenaars gearresteerd zijn.

Er is een detachement Piemonteesche troepen naar Carbonara afgezonden, alwaar eene kolonne uit troepen en nationale gardes bestaande was teruggeslagen door de insurgenten, die de plaats vervolgens te vuur en te zwaard verwoest hebben.

Een adres van Romeinen, die aan keizer Napoleon de verwijdering der Fransche troepen verzoeken, is met duizende handteekeningen bedekt en in het hôtel van den Franschen gezant gedeponeerd. Donderdag ll. heeft de paus een schitterend diner aan de Fransche en Pauselijke generaals gegeven. Op bevel van den paus is de katholieke vereeniging, door Fransche ingezetenen in Rome gesticht ontbonden.

HANDELSBERIGTEN.

Rotterdam, 7 Mei.

Ofschoon in den stand der Europesche politiek sedert onze vorige geen merkbaar gunstige verandering is voorgevallen, vertoonde er zich aan de fondsenbeurzen eene betere stemming, vooral in Oostenrijksche staatspapieren, waarvan de noteringen in de laatste dagen vrij aanzienlijk zijn gerezen; doch dit is welligt minder aan toenemend vertrouwen dan aan een spel der beursspeculanten toe te schrijven, die van het tegenwoordige status-quo voor hunne operatien gebruik maken.

De berigten van Amerika daarentegen worden met iedere mail ongunstiger en de laatste tijdingen van daar melden zelfs het formeel uitbreken van den oorlog,

Met uitzondering dus van **Katoen,** *welk artikel door laatstgenoemde omstandigheid in zeer willige stemming verkeert, blijft de handel in het algemeen voortdurend gedrukt onder den invloed der nog altijd bestaande onzekerheid. De omzet in de overige Koloniale Waren was dan ook zeer gering en bepaalde zich hoofdzakelijk tot de gehouden veilingen. De* **Indigo**-*veilingen liepen zeer gunstig af; zijnde het geheel grif verkocht tot* 10 à 50 *c. boven de prijzen der laatste October-veilingen.* **Cochenille** *daarentegen moest* 5 à 35 *c. beneden de October-prijzen afgegeven worden om voor de geheele kwantiteit koopers te vinden.* **Koffij** *wordt op verhoogde prijzen gehouden en voor enkele nommers uit de laatste veiling werd ook reeds ½ à 1 c. avans besteed. De afleveringen bij de N. H. M., die van 22 tot ult°. April ruim* 217,000 *bn. bedroegen, hebben het artikel meer steun gegeven.*

In **Rijst** *ging uit de eerste hand niets om en de handel in gepeld is ook nog zeer beperkt; men blijft evenwel op vorige prijzen houden. De stemming voor* **Huiden** *blijft slap; door toegevendheid der houders kwamen echter eenige afdoeningen tot stand. In* Banka **Tin** *vonden tot stijgende prijzen eenige omzettingen plaats en men houdt thans vast op f 1 boven onze laatste notering. Voor* **Arak** *bestaat weinig kooplust en is niet dan tot lagere prijzen te plaatsen.*

Roterdam, 8 *Mei.* In de gisteren gehouden veiling van 1432 *Kaap-* en 69 bn. *Buenos-Ayres* **Wol** door de N. H. M. zijn van de *Kaap*-wol 1127 bn. verkocht van 104 tot 236 c. en 205 bn. opgehouden van 138 tot 194 c. De 69 bn. *Buenos Ayres* Wol bedongen 56 à 142.

Gedrukt bij de Groot, Kolff & Co., te Samarang.